

Čís. 13224.

Při dražbě movitých věcí nenabývá se vlastnictví již udělením příklepu, nýbrž až zaplacením nejvyššího podání a odevzdáním (veřejným orgánem).

O nabytí věcí prodejem z volné ruky (§ 280, první odstavec, ex. ř.) platí předpisy §§ 423 a násl. obč. zák. Kupitel nenabývá tu vlastnictví již usnesením exekučního soudu, že se přijímá jeho návrh, by z volné ruky převzal zabavené věci za odhadní cenu, nýbrž teprve odevzdáním.

Povolení prodeje z volné ruky nenahrazuje prohlášení podle § 428 obč. zák.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1934, Rv I 1870/32.)

Žalobce domáhal se na žalovaném, by exekuce na svršky byla prohlášena za nepřipustnou, tvrdě, že jest vlastníkem zabavených svršků, ježto jich nabyl v exekučním prodeji z volné ruky. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Skutkové zjištění prvního soudu, odvoláním nenapadené, naopak výslovně doznané, že žalobce nabyl vylučovaných předmětů koupí z volné ruky v řízení exekučním, jest vzítí za prokázáno, o položení je ve smyslu § 498 c. ř. s. za základ rozhodnutí, pokud arciť jde jen o skutkové zjištění, tedy jen o zjištění skutečnosti exekučního prodeje jako právního titulu k nabytí vlastnictví. Leč první soud i odvolatel přehlédli, že soudcovský výrok, jímž se v exekučním řízení právo vlastnické k zabaveným předmětům propůjčuje, neskýtá ještě o sobě vlastnictví k předmětům, nýbrž, že k výroku tomu jako k pouhému právnímu důvodu (§§ 424, 425 obč. zák.) musí přistoupiti další náležitost právního odevzdání a převzetí. Proto patrně se první soud touto otázkou odevzdání vůbec nezabýval. Leč této druhé podstatné náležitosti nabytí práva vlastnického tu není, neboť odvolací soud zjistil, že žalobce se dostavil do bytu F-ova sám v nepřítomnosti orgánu výkonného a se slovy, že nábytek dostal od soudu přiřknutý, si nábytek podle seznamu, tak jak byl dle zájemního protokolu zabaven, prohlédl a F-ovi jej pak k dalšímu používání přenechal, že se výkonný orgán dostavil do bytu F-ova až později, při jiné příležitosti a říkal, že K. (žalobce) si nábytek od soudu z volné ruky koupil. Rovněž na základě výsledku žalobce jako strany ve vlastní věci slyšeného má odvolací soud za prokázáno, že žalobce obdržel od exekučního soudu jen výměr, že se mu nábytek, o nějž tu jde, asi za 20.000 Kč prodává (správně dle obsahu spisů exekučních, že návrh, aby jako kupec z volné ruky zabavené předměty za odhadní cenu 19.425 Kč převzal, byl na soud přijat, a žalobce byl vyzván, by tuto přijímací cenu do osmi dnů k soudu složil), že však žádný soudní orgán nikdy u něho nebyl a nábytek mu nepředával. Tato soudem odvolacím zjištěná skutečnost stačí k průkazu, že vlastnictví k předmětům projednávanou žalobou vylučovaným na žalobce nepřešlo. Vždyť podle ustanovení § 280 první odstavec ex. ř. přísluší exekučnímu soudu oprávnění, by podle hospodářských požadavků případu zpeněžení volně zařídil (Mot. str. 216 mat. I., str. 560), a za tím účelem po případě navrhovaný

prodej z volné ruky nařídil, kterýžto prodej provádí pak zpravidla, nejde-li o zabavené cenné papíry neb předměty mající v místě, kde jsou, bursovní neb tržní cenu, jakž jest tomu v souzeném případě, orgán výkonný (§ 268 ex. ř. čís. 95 až 102 návodu pro výkonné orgány a ex. vzor čís. 275/135 Hartmannovy sbírky vzorců c. ř. s. a ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Bez právního důvodu a bez nabývacího způsobu nelze vlastnictví nabytí (§§ 380 a 431 obč. zák.). Příklepem nabývá vydražitel nejen titulu k vlastnictví, nýbrž vlastnictví samo jen k vydražené n e m o v i t o s t i, což vyplývá ze slov ustanovení § 237 ex. ř.: »vklad příklepem nabytého práva vlastnického«. Při dražbě movitých věcí nenabývá se vlastnictví již udělením příklepu, neboť § 278 ex. ř. nemá o dražbě movitostí podobné ustanovení jako § 237 ex. ř. o nemovitostech, nýbrž až zaplacením nejvyššího podání a odevzdáním (veřejným orgánem) (srov. Neumannův komentář k § 278 ex. ř. a Tilsch, Einfluss der Zivilprozessgesetze k § 426 obč. zák. a rozh. 11.306 sb. n. s.). O prodeji z volné ruky, při němž není možná actio Publiciana (§ 367 obč. zák.), jedná se v prvním odstavci § 280 ex. ř. O nabytí věcí takto prodaných platí, poněvadž exekuční řád nemá v té příčině ustanovení, předpisy §§ 423 a násl. obč. zák. Nenabytí tedy žalobce vlastnictví k věcem již usnesením exekučního soudu, že se přijímá jeho návrh, aby z volné ruky převzal zabavené předměty za odhadní cenu 19.425 Kč, a to pro nedostatek odevzdání (§§ 425, 426 obč. zák.). Dovolatel odkazuje se proto v tomto směru na vystižné důvody napadeného rozsudku. Povolení prodeje z volné ruky nenahrazuje prohlášení podle § 428 obč. zák., pro něž není tu ostatně podkladu ve zjištění odvolacího soudu.

Čís. 13225.

Nález říšskoněmeckého rozhodčího soudu jest v Československé republice vykonatelný jen, došlo-li mezi stranami k písemné dohodě, již se tomuto soudu podrobily.

Předpis čl. XIV. čís. 3 uv. zák. k c. ř. s. platí jen pro tuzemské bursovní soudy.

Rozhodčí soud v Lipsku spolku »Deutsche Rauhfutter-Fourage-Kartoffel- und Gemüsehändler e. V. Sitz Berlin« nelze klásti na roveň zdejšímu bursovnímu soudům rozhodčím, zřízeným na základě zákona ze dne 1. dubna 1875, čís. 67 ř. zák., a čl. XIII. uv. zák. k c. ř. s.

Nelze uznati za vykonatelný nárok co do příslušenství (útrat), je-li vykonatelnost odepřítí nároku ve věci hlavní.

(Rozh. ze dne 27. ledna 1934, R II 530/33.)

Na základě rozhodnutí rozhodčího soudu okresního v Lipsku des Bundes deutscher Rauhfutter-Fourage-Kartoffel und Gemüsehändler e.